

המעמידים תלמידי התמימים, על שם שלומדים ³⁵ תורה ומתנהגים בהתאם להרצון והכוונה דמייסד ³⁶ הישיבה, על-ידי הפצת המעינות חוצה, ³⁷ והכח על זה בא במיוחד משם הישיבה "חומיי ³⁸ תמיימים", שנitin על-ידי מייסד הישיבה ב'שמחה ³⁹ תורה" תרנ"ט⁴¹, בקשר עם אמירות הפיוט בהקפה ⁴⁰ שביעיה "חומר חמימים הרושעה נא", שישנו על ⁴¹ זה הכה ד"חומר חמימים הושעה נא", שיישנו הכה ⁴² ד"חומר חמימים" שיהיה "הושעה נא" בכל ⁴³ הענינים, כולל ובמיוחד במילוי הכוונה דהתיסודות ⁴⁴ הישיבה החל מלימוד תורה תמיימה, נגלה ⁴⁵ וחסידות, עד (כסיום האמירה בהקפה שביעית) - ⁴⁶ "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", שזה נ麝 ⁴⁷ בעולמות בריאה-יצירה-עשיה⁴², בעובודה בפועל, ⁴⁸ עד במעשה בפועל, בעולם העשרה הגשנית. ⁴⁹

ד. על-פי הנ"ל יש לומר הקשר עם הביבה ⁵⁰ דבעל יום ההולדת על כך שהקב"ה לא נגלה אליו ⁵¹ (אלינו), כפי שנגלה אל אברהם אבינו: ⁵²

בכיתתו של כי"ק אדרמור נ"ע מורה על ⁵³ השתוקקתו - עוד הילד קטן - לראות אלקות ⁵⁴ במוחש, ענייניبشر. ויש לומר שהיות שכ"ק אדרמור ⁵⁵ נ"ע סייר את הסיפור (כפי שנמסר על-ידי כי"ק מו"ח אדרמור), ובפרט שהוא אירע בסמכיות ובקשר עם יום ⁵⁶ ההולדת שלו (יום כליל בחיו) - הרי מובן, שהיתה ⁵⁷ זו הינה והקדמה, והנחת יסוד לעובודתו בכל ימי ⁵⁸ חייו - לגלות אלקות במוחש כאן למטה. כפי שזה ⁵⁹ נפלע אחר-כך על-ידי עבודתו בגולי תורת החסידות ⁶⁰ והתיסודות ישיבת חומיי תמיימים. ⁶¹

והביאור בזה:

גilioi אלקות (למטה) הוא (ועל-ידי) תורה - ⁶⁴ דבר ה', חכמתו ורצוינו של הקב"ה, ואורייתא ⁶⁵ וקודשא-בריך-הוא כולא חד⁴³, כאמור חכמוניו ⁶⁶ ז"ל⁴⁴ "אנא נפשי כתבייה יהבית", הקב"ה הכניס ⁶⁷ את עצמו בתורתו. ⁶⁸

וכפי שהייתה בגולי בזמן מתן-תורה, שהקב"ה ⁶⁹ התגלה (באופן של ראייה) על-ידי ובתורה - "אתה ⁷⁰

(41) ראה סה"מ תרנ"ט בהוספות ע' רצדרכה. וש"ג.

(42) ראה לקו"ת אמרו לא, סע"ג ואילך. אמרו בינה שעדר החק"ש פ"ע ואילך. ראש מצות התפללה להצ"ץ פכ"ב ואילך. ועוד.

(43) ראה זה ג"ע, א. וראה סה"מ ה"ש"ת ע' 66 בהערה.

(44) שבת קה, א (כגירות העין יעקב).

- 1 על-ידי לימוד הנגלה והחסידות בישיבה, באופן
- 2 של דיבוק חבריהם, פלפול התלמידים כו"³⁶ -
- 3 מבנים ומברורים את הסוגיא שלומדים - נגלה
- 4 ובחסידות - עד שמתבהרת לכל פרטיה³⁷, ומגיעים
- 5 למסקנה הדבר, עד - בעובדת מעשה בפועל, הן
- 6 בוגע לעצמו והן בוגע לוזלת,
- 7 ובכללות - העבודה ד"יפוצו מעיינותיך חוצה",
- 8 החל מהפצת המעינות דפנימיות התורה ב"חוצה"
- 9 שבתורה (נגלה דתורה), באופן שנעים בגלוי
- 10 תורה אחת, תורה תמייה³⁸, וגם ב"חוצה" שבעצמו
- 11 הגוף ונפש הבהמית כו'), עד ב"חוצה" שבעולם,
- 12 וככפי שאמր כי"ק אדרמור נ"ע, שעלי-ידי
- 13 התיסודות הישיבה נשלמת הכוונה דרכותינו
- 14 נשיאנו ביפוי מעיינותיך חוצה, על-ידי העמדת
- 15 תלמידים שהם "נרות להoir", וממלאים את
- 16 תפיקdem כ"תמיימים", כמובאר במיוחד בשיחה
- 17 הידועה שלו לתלמידי הישיבה בענין ודיבור
- 18 המתחילה "כל היוצא למלחמות בית דוד"³⁹.

- 19 מזה רואים בהדגשה יתרה, איך שעלי-ידי
- 20 התיסודות ישיבת חומיי תמיימים על-ידי בעל יום
- 21 ההולדת - מתוספת שלימונות בפעולה שלALKOT
- 22 היה עניין מוחשי על-ידי לימוד החסידות עד
- 23 באופן דלימוד המביא לידי מעשה, החל מהמעשה
- 24 ד"ו והעמידו תלמידים הרבה⁴⁰ על-ידי התיסודות
- 25 הישיבה, ובאופן (כהכוונה בייסוד הישיבה) שהולך
- 26 ומתרפסת, סניפי הישיבה בכמה מקומות, וככפי
- 27 שהיא בפועל עוד בזמנו של מיסיד הישיבה,
- 28 ואחר-כך עוד יותר - על-ידי בנו מלא מקוםו,
- 29 ומהן פועל' דהישיבה, עד שמרכו הישיבה
- 30 הועתק לחזי כדור התהтонן, והתייסדו ומתייסדים
- 31 (על-ידי תלמידי התמימים, בכך מייסד הישיבה
- 32 והמנון פועל') באופן שהולך ומתרפסת סניפי
- 33 הישיבה בכל קצו' תבל (הנקראים בשם "ישיבות
- 34 תומיי תמיימים", או "אחי תמיימים" וכיוצא בזה),

ה Kapoorot) – נדפסה בסה"מ תרנ"ט ע' רכח. אגרות קודש אדרמור מוהרדי"ץ ח"ע ד. שסת. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 314.

(36) ראה אבות פ"ז מג.

(37) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 25 ואילך.

(38) שמח"ת תרס"א – נדפסה בס' השיחות תש"ב ע' 133. לקו"ד ח"ד תשפ"ז, ב ואילך. וראה גם שיחת ח"י אלול תרנ"ז – נדפסה בסה"ש שם ע' 133. לקו"ד שם תשפ"ב, א.

(39) שבת נו, א.

(40) אבות פ"א מא.